

“Εμβολιάσθηκα - Δεν το κρύβω ότι είχα κι εγώ δισταγμούς”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αλεξανδρουπόλεως](#)

Συνέντευξη στην Εφημερίδα “ΤΑ ΝΕΑ” και στον Μάνο Χαραλαμπάκη παραχώρησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμος, η οποία δημοσιεύεται στο φύλλο της 5ης - 6ης Ιουνίου.

«Οι νέοι της Πατρίδος μας σήμερα βιώνουν απορία και φόβο. Απορούν για το παρόν και φοβούνται το μέλλον. Την Εκκλησία δεν τη γνωρίζουν αλλά θα ήθελαν πολύ να την εμπιστευθούν» λέει στα «ΝΕΑ Σαββατοκύριακο» ο Μητροπολίτης που ήταν από τους πρώτους που μίλησαν για τη σημασία των εμβολιασμών.

“Τώρα, φυσικά, τα πράγματα πηγαίνουν καλύτερα, «το θηρίο» τιθασεύεται, οι άνθρωποι ξέρουμε να προστατευόμαστε με μάσκες και αποστάσεις, αλλά για να λυτρωθούμε οριστικά, ο μονόδρομος πάλι λέγεται εμβόλιο, παρά τις ενδεχόμενες και - δόξα τῷ Θεῷ - ελάχιστες παρενέργειες. Βεβαίως, εμβολιάσθηκα

με το διπλό της Pfizer, πριν τους τροφίμους και τους εργαζομένους των Ιδρυμάτων μας. Δεν το κρύβω ότι είχα κι εγώ δισταγμούς, όμως, έκανα τον σταυρό μου και προχώρησα” αναφέρει, μεταξύ άλλων, ο Σεβασμιώτατος.

«Ο μονόδρομος λέγεται εμβόλιο»

«Οι νέοι της Παιρίδος μας σήμερα βιώνουν απορία και φόβο. Απορούν για το παρόν και φοβούνται το μέλλον. Την Εκκλησία δεν τη γνωρίζουν αλλά θα ήθελαν πολύ να την εμπιστευθούν» λέει στα «ΝΕΑ Σαββατοκύριακα» ο μητροπολίτης που ήταν από τους πρώτους που μίλησαν για τη σημασία των εμβολιασμών

ΣΥΝΕΜΦΩΤΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΑΚΗ

Για να λειτουργήσουμε οριστικά από τον κεραιονόμο «ο μονόδρομος λέγεται εμβόλιο» και ήθελα να θυώ - ελπίσοντας παρενέργειες - ξεκαθαρίσει χωρίς κανέναν διπλοπρόσωπο, από τους ηρώτες που μίλησαν για τη σημασία των εμβολιασμών. Στη συνέντευξη του στα «ΝΕΑ Σαββατοκύριακα» μιλάει για τη σχέση των νέων με την Εκκλησία και επιστημονικά πώς η Ιεραρχία και οι κληρικοί πρέπει να εκτιμούν τον τρόπο και τον λόγο τους. Με αφορμή τη συμπλήρωση 100 ετών, το 2022, από την ίδρυση της Μητρόπολης Αλεξανδρουπόλεως, λέει ότι πρέπει να εξετάσουμε τη μελλοντική πορεία της σε σχέση με τα ανθρωπιά και βίαια σφάλματα της.

Ηιστορία από τους πρώτους που μιλάσανε για την ανάγκη των εμβολιασμών. Εμβολιασμός και: Και η λέξη σε όρους ακόμη διαρκεί:

Ναι, είναι αλήθεια αυτό, στην περίοδο που η πανδημία φάνταζε ανάσχετη και μόνο ελπίδα μας ήταν «κόπωση» εμβόλιου. Τώρα, φυσικά, τα πράγματα παύουν να καλύπτουν, «το θεράπευτο» αντικείμενο, οι άνθρωποι. Ξέρουμε να προσεγγίζουμε με μέτρο και αποστάσεις, αλλά για να λειτουργήσουμε οριστικά, ο μονόδρομος πάλι λέγεται εμβόλιο, παρότι τις επιπτώσεις και -όχι τη θεώ- ελπίσοντας παρενέργειες. Βεβαίως, εμβολιάσθηκαν με τη βοήθεια της Pfizer, πριν τους τραυματίες και τους εργαζομένους των Ιδρυμάτων μας. Δεν τι κρύβω ότι είχα κι εγώ δισταγμούς, όμως, έκανα τον σταυρό μου και προχώρησα. Οι Χριστιανοί θα έπρεπε να ημερομηνούνε θεολογικά στην εμβολιασμό, ώστε να εμφορούνται χωρίς τις όποιες παρενέργειες και έτσι να προσεγγίσουμε τους άλλους συνανθρώπους μας. Ίσως, απέναντί η άποψη φαίνεται αβυσσική, όμως ο Χριστός είναι ότι «δεν υπάρχει μεγαλύτερη αγάπη από το να θυσιάσεις κάποιον για τους φίλους του» (Ιω. 15,13).

Η Εκκλησία θα βγει αλώβητη από τον πανδημία. Αλώβητη δεν θα βγει, αλλά θα βγει κεραιονόμος. Κάποτε, ένας σφοδρός κριτής μου είχε πει ότι «η Εκκλησία

ποτέ δεν κάνει, πάντα κερδίζει». Και επειδή τότε στην Εκκλησία δεν φαίνεται «εργασία» του διόλου του Θεού, φαίνεται ότι είναι θέλημα Του «να πάθουμε για να μάθουμε». Φαίνεται πως είχαμε λαμπρή την ανθρωπιστική της θεολογία μας, αλλά και την εκκλησιολογία της Πατρίδας μας. Φαίνεται πως είχαμε αποπλύνει περισσότερο με «αβυσσότητα του Νόμου και εγκληματικότητα της δικαιοσύνης, την ενοχλητικότητα και την πίστη» (Ματθ. 23,23). Αλλοιθαρίσαμε προς τα μελλούμενα και δεν αντιγράψαμε την πλοήγου σε ερευνητικότητα και χωρίς αδιέξοδο Παράδοσή μας, οπότε, δεν επεκταθήκαμε «έμπροσθεν, δίκαιους από πίσω», έτσι οι βροχίδες της δικαιοσύνης (Φίλιπ. 3,13-14).

Οπότε τώρα, με τόσα θάρρα στην κόρη μας, αν συνεχίσουμε να υλοποιούμε θα βλάψουμε την Εκκλησία. Αν όμως οι Χριστιανοί κατανόησαν το υπερίσχυον φρόνιμο, τότε η Εκκλησία μας θα δοξαστεί. Συνθήκες, εξαιτίας μας βλαστημίας (Ρωμ. 2, 24).

Τι περισσότερο θα ήθελαν οι νέοι από την Εκκλησία για να έρθουν πιο κοντά της; Τι σας λέω:

Οι νέοι της Πατρίδας μας σήμερα βιώνουν απορία και φόβο. Απορούν για το παρόν και φοβούνται το μέλλον. Την Εκκλησία δεν τη γνωρίζουν αλλά θα ήθελαν πολύ να την εμπιστευθούν. Την εκτιμούν όταν γνωρίσουν την υπέρβαση της, οπότε, γι' αυτή

Είπε

Το 2022 συμπληρώνονται 100 χρόνια από την επίσημη πατριαρχική Πρόξη με την οποία ιδρύθηκε η Ιερά Μητρόπολη Αλεξανδρουπόλεως. Οπότε, θεωρώ ότι είναι ανάγκη να εξετάσουμε πώς μια μακρή μητρόπολη βίωσε και πολιτεύθηκε συνυπάρχοντας αρμονικά με άλλες πολιτισμικές παραδόσεις: Μουσουλμάνων, Αρμενίων, Ισραηλίων κ.λπ.

είναι έργο ότι «έγινε τα πάντα για όλους, ώστε με κάθε τρόπο να σώσει όσους μετάνοι» (Α' Κορ. 9,22).

όλους, να διασπείνεται βίαιος, να βγάλει από αδιέξοδο, να δώσει κρήνη και λύση, να δώσει αγάπη και αναστά, να προσέχει ελεηθερία και αφορα, να δείξει ορατό και άνοιξη. Γι' αυτό σταματήσαμε ο Χριστός και από υπερίσχυον μας παροδόσει η Ορθόδοξη Παράδοσή μας. Όσοι τα φοβούνται, είναι γιατί δεν πιστεύουν «στη ζωή και στο περισσότερο ζωής» (Ιω. 10,10).

Ο επόμενος στόχος για τη Μητρόπολη. Το 2020 συμπληρώθηκαν 100 χρόνια από την ενσωμάτωση της θρόνου στην εθνική κοινή της Ελλάδας, όμως η πανδημία δεν επέτρεψε τους αναγκαίους συσχετισμούς που είναι αναγκαίοι. Οι γιορταστές των 200 χρόνων από την Ελληνική Επανάσταση δεν αφήνουν κανέναν αποστήματα στη θύλα, αφού εξαιρέσαν τελείως την προσφορά της γειτονίας με τραγικά επίσημα εθνικά συμβάντα. Το 2022, όμως, συμπληρώνονται 100 χρόνια από την επίσημη πατριαρχική Πρόξη με την οποία ιδρύθηκε η Ιερά Μητρόπολη Αλεξανδρουπόλεως. Οπότε, θεωρώ ότι είναι ανάγκη να εξετάσουμε πώς μια μακρή μητρόπολη βίωσε και πολιτεύθηκε συνυπάρχοντας αρμονικά με άλλες πολιτισμικές παραδόσεις: Μουσουλμάνων, Αρμενίων, Ισραηλίων κ.λπ. Αλλά το βασικότερο πώς προετοιμάστηκε από δω και πέρα η πατρίδα μας, με τα βάρη στήριξης, πολιτικές ανάγκες, πνευματικές οφειλές, αλλά ακόμα υποτακτικές κο-

